

at opnaa, hvad jeg maa anse for ønskeligt: at imødekomme Købstadkommunernes efter min Mening berettigede Ønsker om at faa en bedre Ordning af Erhvervsbeskatningen.

J. Pedersen: Jeg kunde meget have Lyst til at vide, hvad det er for slemme Ting i Forslaget, som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) ikke vil have, og som han vilde ofre Kommunernes Interesser for at slippe for. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Forslaget i denne Skikkelse med de allerfleste af disse Ting, jeg tænker næsten alle de slemme Ting, saadan som det foreligger, er enstemmigt vedtaget af den Kommission, der var nedsat for at overveje Sagen, og som havde Købstadrepræsentanter imellem sig. De har ikke ment, at nogen af de Bestemmelser var af den Beskaffenhed, at man for at undgaa dem ikke skulde have Forslaget gennemført.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, at han vil finde det rigtigt, at vi beholder de Forhøjelser, som nu gælder, og han kunde ogsaa tænke sig at gaa til yderligere Nedsættelser, men han kunde ikke tænke sig at gaa til videre Forhøjelser. Men det, han væsentlig indvendte mod Erhvervsskatten, var det, at der var draget en Del flere Skatteydere ind, nemlig saadanne Skatteydere, som vel havde deres Indtægt i Kommunen for Arbejde, de udførte der, men en Indtægt, som i Virkeligheden ikke stammede fra Kommunen. Jeg vil dog mene, at naar man har sit Arbejdssted i Kommunen og udfører et Arbejde der, saa kan man ogsaa sige, at det Vederlag, man faar derfor, stammer fra Kommunen. Og det forekommer mig, at de Mennesker, der udfører dette Arbejde, optager i hvert Fald i Kommunen en Plads for andre Arbejdere, andre, som kunde gøre det samme Arbejde, og som saa maatte arbejde i Kommunen, og det er derfor ogsaa rimeligt, at Kommunen faar Lejlighed til at beskatte dem.

Det ærede Medlem sagde, at der er ikke andre Strømninger i Højre overfor denne Sag, end der har været tidligere, og at naar det ytre sig noget anderledes i Fjor end i Aar, skyldtes det en ren Tilfældighed, der hidrørte fra, at det ærede

Medlem var forhindret fra at være til Stede, og at et andet Medlem førte Ordet. Jeg slutter altsaa deraf, at der, som der altid har været, er flere Strømninger i Højre i den Sag, at disse Strømninger skiftes til at være ovenpaa, og at i Dag er det altsaa den Strømning, som det ærede Medlem repræsenterer, der er ovenpaa. Den synes ganske vist at være saa stærk, at den ogsaa tager Købstadrepræsentanterne med sig.

Piper: Det ærede Medlem, der nu sidst talte (J. Pedersen), ytrede, at naar en Mand havde sin Indtægt i Købstaden, saa var det rimeligt, at han svarede Skat deraf. Jeg vil dertil sige, at denne Indtægt kan vedkommende meget godt have af et Klientel, der bor udenfor Byen, f. Eks. en Læge, der udelukkende lever af Landpraksis, men som har Konsultationslokale i vedkommende By. Det samme kan være Tilfældet med en Sagfører. En anden Mand kan være Bestyrelsesmedlem i et Selskab, som ikke har det mindste med Byen at gøre udover det, at vedkommende Bestyrelse har Forretningslokale derinde. Jeg mener, at naar man inddrager den Art af Personer under Erhvervsbeskatningen, saa er vi komne meget for langt ud.

la Cour: Den højtærede Minister udtalte før, at han var ganske overordentlig ind i de Forhandlinger, der førtes, da Skattelovene skulde vedtages i 1903. Saa haaber jeg ogsaa, at den højtærede Minister kan huske, at det den Gang først var bestemt, at Kommunerne skulde have et betydeligt større Tilskud end det, de maatte nøjes med, da Loven endelig blev vedtaget. Den højtærede Minister undrede sig over min Stilling til denne Sag, da jeg tilhører den Gruppe, der i Fjor mente, at der ikke behøvedes saa meget som forlangt af Regeringen for at skaffe Balance i Statskassen. Men jeg synes netop, at naar vi for at sikre en virkelig Balance giver et Tillæg paa Indtægt og Formue, maa der blive noget tilovers til at komme de betrængte Kommuner til Hjælp med.

Vejstrup: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, den højtærede Minister frem-